

Inhoudstafel

	<i>Voorwoord</i> _____	<i>1</i>
	<i>Structuur en werking</i> _____	<i>2</i>
Ø	De begeleidingsgroep _____	3
Ø	Het comité vereffeningsfonds _____	5
	<i>Overzicht behandelde dossiers</i> _____	<i>9</i>
Ø	Aantal dossiers _____	9
Ø	de leeftijd _____	12
Ø	de feiten _____	12
Ø	de motieven _____	13
	<i>Uitbreiding van de doelgroep van het fonds</i> _____	<i>15</i>
Ø	Minderjarigen ook na vonnis bij de jeugdrechtbank _____	15
Ø	Politieverordening en administratieve geldboete _____	16
	<i>Interprovinciaal overleg</i> _____	<i>17</i>
	<i>Een persoonlijke reflectie</i> _____	<i>19</i>
	<i>Financieel verslag</i> _____	<i>21</i>
Ø	Inkomsten zichtrekening _____	21
Ø	Uitgaven zichtrekening _____	21
Ø	Overzicht zichtrekening _____	22
Ø	Overzicht spaarrekening _____	22
	<i>Bijlage: CRITERIA BIJ DE TOEKENNING VAN DE BIJDRAGE</i> _____	<i>24</i>

Voorwoord

Het zevende activiteitenrapport van het provinciaal vereffeningfonds ligt voor u klaar. Al zeven volle jaren krijgen jongeren de gelegenheid om via vrijwilligerswerk de veroorzaakte schade te vereffenen. 228 jongeren hebben van het aanbod gebruik gemaakt en een aanvraag ingediend. Daarvan hebben tot nog toe 136 jongeren effectief vrijwilligerswerk gepresteerd voor een totaal bedrag van 31.198,16 euro.

En zijn we goed bezig? We geloven van wel. Immers andere Vlaamse provincies volgen het voorbeeld zodat er nu vier provinciale vereffeningfondsen actief zijn. Binnenkort vervoegt de provincie Oost-Vlaanderen de vier anderen. Ondertussen wordt op Vlaams niveau overleg georganiseerd om de verschillende provinciale fondsen maximaal op elkaar af te stemmen.

Heet hangijzer blijft de problematiek van de tussenkomst van de verzekeringsmaatschappijen. Uit de praktijk blijkt dat de werkgroep verzekeringen terug zou moeten actief worden, bij voorkeur gecoördineerd door de Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg, aangevuld met een verzekeringsdeskundige.

Het vereffeningfonds wordt door een minderheid van de minderjarigen die voor bemiddeling zijn doorverwezen vanuit het parket, aangesproken, zo blijkt uit de praktijk. Het provinciaal vereffeningfonds biedt voor sommigen de laatste mogelijkheid tot vereffening van de schade, maar moet ook toegankelijk blijven vanuit pedagogisch oogpunt, zo oordeelt een studente agogiek. Haar persoonlijke reflectie op de werking van het provinciaal vereffeningfonds bevestigt dat het fonds nuttig is. De kritische blik vanwege een onbevooroordeelde derde is terug te vinden in het voorlaatste hoofdstuk.

In het eerste hoofdstuk wordt informatie gegeven over de werking van de begeleidingsgroep en het comité vereffeningfonds. Vervolgens volgt een overzicht van de behandelde dossiers. In een derde hoofdstuk wordt stilgestaan bij de uitbreiding van de doelgroep van het fonds: (a) dossiers na vonnis bij de jeugdrechtbank en (b) jonge overtreeders van gemeentelijke politieverordeningen. Tot slot volgt het financiële verslag.

Het rapport wordt op 10 maart 2005 goedgekeurd door de leden van de begeleidingsgroep.

OCKERMAN Wiske, voorzitter begeleidingsgroep vereffeningfonds
BOON Kaat, voorzitter comité vereffeningfonds
BOYEN Chris, secretaris comité vereffeningfonds en begeleidingsgroep

Structuur en werking

Op 14 oktober 1997 worden de fondsen die voordien beheerd werden door de vzw Oikoten (Leuven) en de vzw BAS! (Brussel) overgeheveld naar de provincie Vlaams-Brabant.

Sindsdien heeft de provincie Vlaams-Brabant een overeenkomst met de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Door deze overeenkomst kan het provinciaal vereffeningfonds zowel gebruikt worden door jongeren (desgevallend slachtoffers) die wonen in de provincie Vlaams-Brabant als door Nederlandstalige jongeren woonachtig in één van de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het provinciaal vereffeningfonds is een hulpmiddel bij het bemiddelingsproces. Het biedt de mogelijkheid aan de jongere om te komen tot een effectieve vereffening van de veroorzaakte schade aan het slachtoffer via het verrichten van prestaties. Op die manier kan de jongere zelf zijn verantwoordelijkheid opnemen. De organisatie van het vereffeningfonds is een gemeenschappelijk initiatief van de dienst welzijn en de dienst politie en openbare orde.

Er kan een beroep worden gedaan op het provinciaal vereffeningfonds wanneer een aantal voorwaarden is vervuld:

- de minderjarige dader erkent een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd waarbij een persoon of een organisatie schade heeft geleden en waarvoor een klacht is neergelegd;
- de jongere is bereid de schade te vergoeden en heeft hierover een 'overeenkomst' met het slachtoffer bereikt na bemiddeling met de bemiddelingsdienst BAL (Leuven) of BAS (Brussel);
- samen met het slachtoffer wordt nagegaan op welke manier de schadevergoeding kan betaald worden;
- het fonds komt enkel tussen voor de gelden die niet door de verzekering worden gedekt. Eerst wordt de verzekering aangesproken.
- de jongere beslist samen met de ouders dat hij zelf verantwoordelijk is voor de schade en wil dit terugbetalen door zich 'zinnig' in te zetten voor een vereniging, dienst of instelling met een maatschappelijke functie. Bijvoorbeeld: in een cultureel centrum, in de keuken van een rusthuis, in een dierenopvangcentrum, ...
- de jongere schrijft een brief naar het comité van het vereffeningfonds om een aanvraag te doen waarin zijn/haar aanvraag wordt gemotiveerd. De bemiddelaar legt deze brief voor aan het comité en geeft toelichting bij de aanvraag.
- de leden van het comité beslissen of de aanvraag wordt goedgekeurd. Het houdt rekening met de persoonlijke motivatie van de aanvrager, de mening van de ouders, de verwachting van de benadeelde en het standpunt van de bemiddelaar.
- wanneer de aanvraag is goedgekeurd, gaat de jongere op zoek naar vrijwilligerswerk, eventueel met de hulp van de bemiddelaar. Wanneer

een geschikte organisatie is gevonden, worden de nodige afspraken gemaakt (werkdagen en -uren, werkopdrachten, ...) en opgenomen in een overeenkomst, dat door de verschillende partijen wordt ondertekend.

- na het volbrengen van de afspraken, wordt de vergoeding via het vereffeningfonds volgens de gepresteerde uren uitbetaald. Dit bedrag komt niet in handen van de jongere terecht, maar gaat rechtstreeks naar de benadeelde als vergoeding voor de geleden schade. (cheque op naam van slachtoffer of via een overschrijving op de rekening van de bemiddelingsdienst)

Het provinciaal vereffeningfonds Vlaams-Brabant wordt begeleid door een begeleidingsgroep die de praktische werking van het comité evalueert.

De dagelijkse werking en de goedkeuring van de individuele dossiers gebeuren in het comité vereffeningfonds dat jaarlijks 8 keer samenkomt.

Ø De begeleidingsgroep

De begeleidingsgroep bevat volgende opdrachten:

- begeleiden van het comité vereffeningfonds en evalueren van de werking van het vereffeningfonds;
- toezien op de financiële bijdragen vanwege externen;
- adviezen formuleren en visie ontwikkelen ten behoeve van het beleid;
- bespreken en goedkeuren van het jaarlijks werkings- en financieel verslag;
- toezien op de wetenschappelijke opvolging en begeleiding van de werking van het vereffeningfonds.

De begeleidingsgroep is als volgt samengesteld:

- Aertsen Ivo, KUL-faculteit rechtgeleerdheid
- Balcaen Lieve, Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg – implementator herstelbemiddeling
- Boon Kaat, arrondissementscommissaris - provincie Vlaams-Brabant
- Boyen Chris, provincie Vlaams-Brabant - dienst Welzijn
- Coeckaert Katia, Centrum voor hulp aan slachtoffers te Brussel
- De Puydt Ann, advocate - balie Brussel
- Evens Ludwig, advocaat - balie Leuven
- Geers Inge, V.G.C. - directie Welzijn en Gezondheid
- Houthuys Mieke, Sociale dienst jeugdrechtbank te Brussel
- Huysmans Veerle, CAW-Centrum Slachtofferhulp te Leuven
- Nys Gert, Vlaamse Gemeenschapscommissie ?
- Ockerman Wiske, gedeputeerde Welzijn
- Soenen, Parket van de procureur des Konings-afdeling gezin te Brussel
- Van Boven Jef, raad van beheer Oikoten vzw
- Van den Elzen Linda, Comité Bijzondere Jeugdzorg te Brussel
- Van Garsse Leo, Sugnomé vzw
- Van Gaubergen Jan, Comité Bijzondere Jeugdzorg te Leuven
- Van Langenhoven Marie-Paule, parket Leuven
- Vander Weyden Jos, vzw Oikoten
- Van Noten Roger, Sociale dienst van de jeugdrechtbank te Leuven
- Van Paesschen Natalie, BAL
- Vanseveren Bie, Bemiddelingsburo - BAS!

- Vervaet Dominique, Raad van beheer BAS!

De begeleidingsgroep kwam samen op 28 september 2004.

De samenstelling van de begeleidingsgroep dient te worden herbekeken. Er zijn immers te veel afwezigen.

Tijdens deze vergadering is ook geopperd dat de belangen van het slachtoffer niet behartigd worden omdat de diensten voor slachtofferhulp praktisch niet effectief deelnemen aan de vergaderingen van het comité. Reden hiervoor is het personeelstekort waarmee de centra te kampen hebben.

Wat werd er besproken:

1. Goedkeuring indexering prestatie vrijwilligerswerk

Bij de start van het vereffeningsfonds was beslist om het bedrag per uur aan te passen aan de index. Tijdens de vormingsdag van 14 oktober 2003, georganiseerd door de Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg werd ook overeengekomen om het bedrag per uur prestatie jaarlijks in januari aan te passen aan de index. De begeleidingsgroep bevestigt formeel deze aanpassing.

Vanaf april 2004 wordt het bedrag van 5,30 euro per prestatie uur betaald.

2. Werking van het comité en specifieke beslissingen

Naar aanleiding van de bespreking van de werking van het comité en van het jaarverslag 2003, wordt een aantal opmerkingen gemaakt.

Eén van de voornaamste voorwaarden om een tussenkomst van het fonds te bekomen, is het bereiken van een akkoord tussen dader en slachtoffer. Dit akkoord is het resultaat van een dialoog die door de bemiddelaar tot stand wordt gebracht maar waarin hij zelf zo weinig mogelijk inbrengt. Dit akkoord moet door het comité geëerbiedigd worden. Als het comité hierin tussenkomt, krijgt het een andere functie.

Hieruit vloeit ook voort dat het comité zelf geen andere maatregel kan opleggen, ook al zijn de bedoelingen nog zo goed, en ook al wordt de nieuwe maatregel (vb. vorming) op dezelfde manier vergoed als de andere prestaties. Vorming kan in principe wel opgenomen worden in de overeenkomst tussen dader en slachtoffer. Het comité moet er zich voor hoeden dat het niet evolueert naar een 'pedagogisch' comité.

Besluit van de begeleidingsgroep is dat jaarverslag en financieel verslag 2003 worden goedgekeurd.

3. De prestatieplaatsen

De keuze van de prestatieplaats, die eveneens voorwerp uitmaakt van de overeenkomst tussen dader en slachtoffer, dient gerespecteerd te worden door het comité. Er dient wel over gewaakt te worden dat het vrijwilligerswerk niet te commercieel getint is, dat er geen andere privé-belangen gediend worden en dat het vrijwilligerswerk niet in strijd is met de morele waarden.

Van de andere kant is het ook zo dat het comité niet voor een voldongen feit geplaatst wordt. Het kan dus niet dat de jongere eerst gaat werken vooraleer het dossier voorgelegd wordt aan het comité. Herstelbemiddeling is eigenlijk een regeling met het fonds, wat veronderstelt dat de overeenkomst mee ondertekend

worden door de voorzitter van het fonds. Op die manier wordt de overeenkomst geformaliseerd.

4. Problematiek verzekeringstussenkomst

Sommige dossiers zouden vlotter kunnen behandeld worden als verzekeringsmaatschappijen vlugger een beslissing nemen in verband met de tussenkomst. Op die manier wordt duidelijker wat het schadebedrag is op het ogenblik dat het dossier voorgelegd wordt aan het comité.

Voor een verzekeringsmaatschappij betekent tussenkomst ook erkenning van verantwoordelijk en het is niet evident om dat principe te ontwijken.

Het zou wenselijk zijn dat de werkgroep verzekeringen terug zou opgenomen worden. Dit is echter de taak van de OSBJ, omdat het werking van één provincie overschrijdt. Aandachtspunt zou dan ook kunnen zijn het aanrekenen van slechts één franchisebedrag, in plaats van verscheidene franchisebedragen.

5. Overleg met andere provinciale vereffeningsfondsen

Behalve Oost-Vlaanderen zijn alle provincies nu gestart met een fonds. De oorspronkelijke idee van het fonds Vlaams-Brabant was om, als er dossiers van andere provincies aan bod kwamen, toch tussen te komen, mits er aan de andere provincie een impuls zou gegeven worden. Grote vraag is dan wie er uiteindelijk formeel verantwoordelijk is. Kan dit niet pragmatisch benaderd worden, in die zin dat de voorzitters van de comités regelmatig samenkomen?

De boodschap is dat de fondsen hun werking maximaal op elkaar afstemmen en dat er gezocht wordt naar een geformaliseerde structuur en overkoepelende coördinatie.

Ø Het comité vereffeningsfondsen

Het comité heeft als opdracht:

- ü behandelen van de individuele aanvragen voor tussenkomst van het fonds;
- ü uitvoeren van opdrachten overeenkomstig de afspraken met de begeleidingsgroep;
- ü vastleggen van criteria voor toekenning van een toelage van het fonds;
- ü jaarlijks opstellen van het financieel- en werkingsverslag;
- ü rapporteren aan de begeleidingsgroep.

De leden van het comité V worden aangesteld en ontslagen door de begeleidingsgroep. In 2004 werkten de volgende personen mee:

Kaat Boon, provincie Vlaams-Brabant – voorzitter comité

Kathia Coeckaerts, Slachtofferhulp Brussel – vergaderingen Brussel

Ann De Puydt, advocate - vergaderingen Brussel

Ludwig Evens, advocaat – vergaderingen Leuven

Mieke Houthuys, Sociale dienst jeugdrechtbank

Jef Van Boven, raad van beheer Oikoten vzw

Linda Van den Elzen, Comité Bijzondere Jeugdzorg Brussel – vergaderingen Brussel

Jan Van Gaubergen, Comité Bijzondere Jeugdzorg Leuven – vergaderingen Leuven

Chris Boyen, provincie Vlaams-Brabant – secretaris comité (niet stemgerechtigd)

De vertegenwoordigers van het Bemiddelingsburo Brussel-Halle-Vilvoorde (BAS!) en de Bemiddelingsdienst Arrondissement Leuven (BAL) brengen de dossiers aan en zijn eveneens aanwezig. Zij zijn niet stemgerechtigd. Werkten mee in 2004:

Kris Mullens, BAL

Bram Van Droogenbroeck, BAL

Natalie Van Paesschen, BAL

Bie Vanseveren, BAS!

Sylvie Venneman nadien vervangen door Bart CLAES (BAS!)

De procedure

De bemiddelaars van BAS! en BAL leggen het dossier voor. Als de stemgerechtigde leden van mening zijn dat het dossier te weinig gegevens bevat om toe te laten een gefundeerde beslissing te nemen, trachten de bemiddelaars tegen de volgende vergadering meer informatie te verzamelen.

De bemiddelaars geven ook toelichting over het verloop van vroeger besproken dossiers.

De vergaderingen vinden ongeveer tweemaandelijks plaats, afwisselend te Leuven en te Brussel. Er wordt rekening gehouden met de schoolvakanties, in die zin dat er voor elke vakantie een vergadering gepland wordt, zodat de jongeren de kans krijgen om zo vlug mogelijk te gaan werken.

In 2004 werden 8 vergaderingen van het comité V georganiseerd.

Overzicht vergaderingen

12 februari 2004

Twee oude dossiers, waarvan de jongeren betrokken waren in dezelfde feiten, werden opnieuw besproken omdat de bemiddelaar bijkomende informatie had ingewonnen. De discussie ging hier vooral over de aansprakelijkheid. Als de feiten zich voordoen op een ogenblik dat de jongeren zich onder toezicht van de school bevinden, wie is dan verantwoordelijk? Heel dikwijls schuift de school de verantwoordelijkheid van zich af.

Er werden vijf nieuwe dossiers besproken. In twee van deze dossiers waren de jongeren betrokken bij dezelfde feiten. Eén van deze jongeren was echter afkomstig uit de provincie Antwerpen, evenals het slachtoffer. Het dossier moest behandeld worden door het fonds Antwerpen.

De eerste vraag tot het opzetten van een herstelbemiddeling kwam van het parket te Brussel. De consulente van de jeugdrechtsbank te Antwerpen, waar de Antwerpse jongere ook al een dossier had, steunde het initiatief om de jongere te betrekken bij deze bemiddeling omwille van het gezamenlijke karakter.

In afwachting van een overeenkomst met de andere fondsen was het comité akkoord om uitzonderlijk tussen te komen, op voorwaarde dat de bemiddeling samen blijft.

In een ander dossier werd het akkoord gevraagd om al te gaan werken (tijdens de krokusvakantie), hoewel de verzekeringsmaatschappij nog geen beslissing genomen had of ze al dan niet zou tussenkomen. Omdat op die manier de kans bestond dat de jongere voor niets zou gaan werken, gingen de leden van het comité hiermee niet zomaar akkoord. Voorstanders meenden dat de keuze om al te gaan werken volledig bij de jongere lag. Vrijwilligerswerk betekent ook niet alleen herstel van de schade

van het slachtoffer, maar ook herstel ten opzichte van zichzelf. Vrijwilligerswerk betekent in dat geval symbolisch presteren als herstel.

Tegenstanders waren van oordeel dat het voor een 14-jarige niet zo evident is om voor niets te gaan werken. Ook al beweert een jongere op voorhand te beseffen wat dat betekent. De vraag blijft of hij achteraf niet teleurgesteld zal zijn als blijkt dat hij voor niets zou gewerkt hebben.

Voor zijn kompaan die betrokken was bij dezelfde feiten, werd eerder al een positieve beslissing genomen. Op voorwaarde dat er zo vlug mogelijk een gesprek zou plaatsvinden tussen de partijen, ging het comité akkoord met de vraag van de jongere. Bijkomende reden was dat het comité het enthousiasme van de jongere niet wilde fnuiken.

30 maart 2004

Zes nieuwe dossiers werden besproken en goedgekeurd.

13 mei 2004

Er werden 10 nieuwe dossiers besproken.

Naar aanleiding van één van de dossiers kwam het al of niet op voorhand gaan werken weer ter sprake. Het blijft belangrijk dat een jongere zijn schuld wil vereffenen, ook ten opzichte van zichzelf.

Voor een dossier van 2003 werd een uitbreiding goedgekeurd. Voor een dossier dat al eerder werd goedgekeurd, werd de termijn van het verrichten van de prestaties verlengd.

22 juni 2004

Tijdens deze vergadering werden vier nieuwe dossiers besproken die worden goedgekeurd. In twee van de besproken dossiers ging het om broers. Voor beide jongeren overschreed de aanvraag de billijkheidstermijnen. Gezien dit voor de jongste problemen had kunnen opleveren, werd voorgesteld om samen met de ouders een eventuele tussenkomst van hen, gelijk aan het gedeelte dat de billijkheidstermijnen overschreed, te bespreken.

Voor een jongere waarvoor eerder al een tussenkomst goedgekeurd werd, werd een uitbreiding aangevraagd. Die uitbreiding had te maken met het feit dat de verzekering van de moeder maar voor de helft wou tussenkomen, en de andere helft naar de verzekering van de vader verwees. Met als gevolg dat de jongere voor tweemaal het franchisebedrag zou moeten werken. Vooraleer een beslissing te nemen, vroeg het comité bijkomende informatie.

05 augustus 2004

Het vorige dossier werd verder besproken nadat de bemiddelaar bijkomende informatie had ingewonnen. Gezien de comitéleden vragen blijven hebben bij de houding van de verzekeringsmaatschappij, wordt voorgesteld om raad te vragen aan de Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg.

Er werd- een uitbreiding goedgekeurd in een vroeger dossier, ook al werd de billijkheidstermijn overschreden. Maar er was geen andere mogelijkheid om het

slachtoffer te vergoeden omdat de verzekeringsmaatschappij niet wilde tussenkomen.

Twee nieuwe dossiers werden besproken en gedeeltelijk goedgekeurd. In één van deze dossiers werd geen klacht neergelegd. Dit is de eerste keer dat het comité een dossier behandelt buiten de gerechtelijke procedure. Er had een bemiddeling plaats gehad tussen de partijen.

28 september 2004

De acht nieuwe dossiers die werden voorgelegd, werden goedgekeurd. Voor één van deze dossiers werd een tussenkomst voor het franchisebedrag gevraagd, hoewel de verzekeringsmaatschappij nog geen standpunt had ingenomen.

Voor één jongere werd gevraagd om de termijn met een week te verlengen.

28 oktober 2004

Vijf nieuwe dossiers werden besproken en zonder problemen goedgekeurd. Eén van deze dossiers was een bijkomende aanvraag voor een eerder besproken dossier.

Voor twee andere dossiers werd een verlenging van de termijn goedgekeurd. Er werd ook de principiële vraag gesteld of tussenkomst van het fonds mogelijk is bij diefstal bij de ouders. De comitéleden meenden dat het geen strafrechtelijk vervolgbaar feit was en dat er bijgevolg geen tussenkomst van het fonds kon verleend worden. Vraag was wel of er met dergelijke feiten niets kan gedaan worden.

15 december 2004

Er werden elf nieuwe dossiers besproken. Eén jongere had vroeger al voor andere feiten gewerkt een tussenkomst gekregen van het fonds. In dergelijke gevallen dient nagedacht te worden over de eerdere tussenkomst. Voor jongeren moet het duidelijk zijn dat het fonds geen gemakkelijheidoplossing is en zomaar klaar staat voor elk feit dat een jongere pleegt.

Overzicht behandelde dossiers

Ø Aantal dossiers

In 2004 zijn 52 nieuwe dossiers voorgelegd aan het provinciaal vereffeningfonds, waarvan 44 jongens en 8 meisjes.

Er zijn 14 dossiers door de bemiddelingsdienst Leuven (BAL) en 38 dossier door de bemiddelingsdienst Brussel (BAS!) voorgedragen.

In drie dossiers van 2003 werd een uitbreiding gevraagd en toegestaan. Vier dossiers waarvan de termijn van 6 maanden waarbinnen de prestaties moeten verricht worden, verstreken was, werden verlengd met enkele maanden.

Opvallend in 2004 is de enorme stijging van het aantal nieuwe dossiers. Dit blijkt voornamelijk te wijten aan de toename van dossiers bij de bemiddelingsdienst te Brussel, voornamelijk dossiers die doorverwezen werden door de jeugdrechtbank voor vonnis.

jaartal	Aantal aanvragen (100%)	dossiers BAL	dossiers BAS	jongens	meisjes
1997	3	2	1	3	0
1998	30	23	7	28	2
1999	29	28	11	27	2
2000	22	19	3	17	5
2001	32	21	11	30	2
2002	30	20	10	28	2
2003	30	18	12	28	2
2004	52	14	38	44	8
totaal	228	145	93	205	23

jaartal	Aantal aanvragen (100%)	dossiers geklasseerd	jongeren effectief vereffend	geplande Uren (afgerond)	Effectief uren (afgerond)	Betaald bedrag €
1997	3	1	2	93	93 (100%)	446,21
1998	30	6	24	1342	877 (65%)	4.196,79
1999	29	11	18	1296	945 (73%)	4.578,07
2000	22	4	18	985	461 (47%)	2.955,58
2001	32	5	27	1595	915 (57%)	4.564,19
2002	30	7	23	1232	765 (62%)	3.806,05
2003	30	6	24	1515	1100 (71%)	5.480,53
2004	52	3	19*	3181*	975 (31%)*	5.170,74*
totaal	228	43	136	8058	6131 (55%)	26.027,42

* opgelet er zijn nog 30 lopende dossiers van 2004

Samengevat betekent dit dat van de 52 nieuwe dossiers ingediend in 2004, reeds 19 jongeren 975 uren gepresteerd hebben in 2004. In totaal is totnogtoe een

schadebedrag van 5.170,74 euro terugbetaald aan de slachtoffers (toestand 31.12.2004).

Opvallend is dat het aantal uren dat effectief wordt verricht sterk verschilt ten opzichte van het geplande aantal. Globaal genomen bedraagt dit 55%.

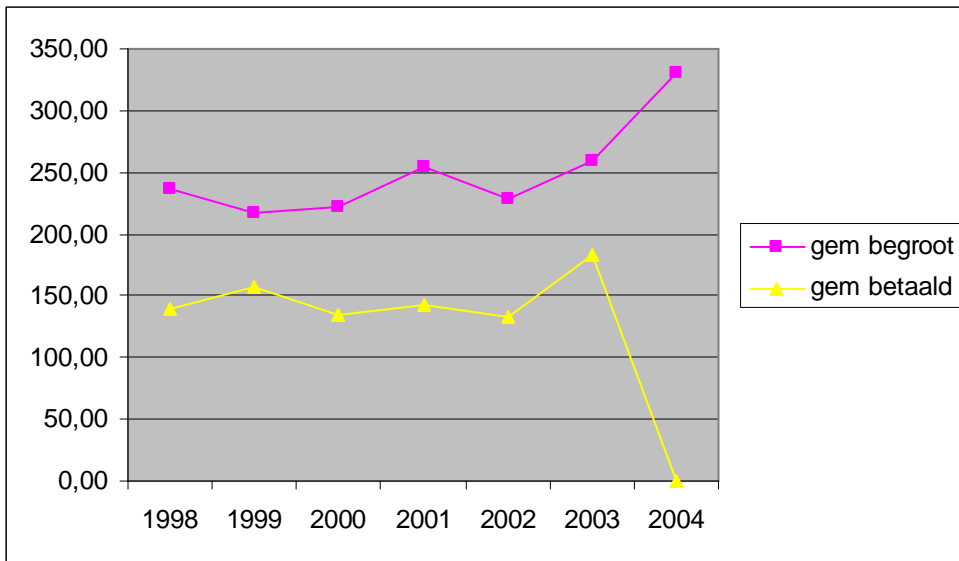
Redenen hiervoor zijn o.a.:

- de jongere heeft uiteindelijk zelf werk gevonden
- de ouders zijn tussengekomen
- de jongere heeft een gedeelte gewerkt, maar nadien werk gevonden
- de jongere heeft een gedeelte gewerkt en nadien komen de ouders toch tussen
- het dossier is gestopt wegens het niet bereiken van een akkoord
- het dossier wordt doorverwezen naar de jeugdrechtbank voor vonnis en wacht dit af.

Een vergelijking over de jaren van het gemiddeld begroot bedrag en het gemiddeld effectief uitbetaald bedrag per dossier, toont aan dat de schadebedragen gemiddeld zijn toegenomen met 50 euro per dossier tussen 2002 en 2003 en nog toeneemt in 2004!

Onderstaande grafiek geeft dit schematisch weer. (Het gemiddeld effectief uitbetaalde bedrag voor 2004 is nog niet berekend, vermits het totaal aantal dossiers nog niet is afgerond.)

jaar	aantal dossiers	begroot bedrag	gem begroot per dossier	betaald bedrag	gem betaald per dossier €
1998	30	7073,54	235,78	4196,79	139,89
1999	29	6278,92	216,51	4578,07	157,86
2000	22	4868,28	221,29	2955,58	134,34
2001	32	8142,78	254,46	4564,19	142,63
2002	30	6875,87	229,20	3989,58	132,99
2003	30	7767,54	258,92	5480,53	182,68
2004	52	17161,68	330,03		0,00
	228	58614,82	257,08		0,00

Ø de leeftijd

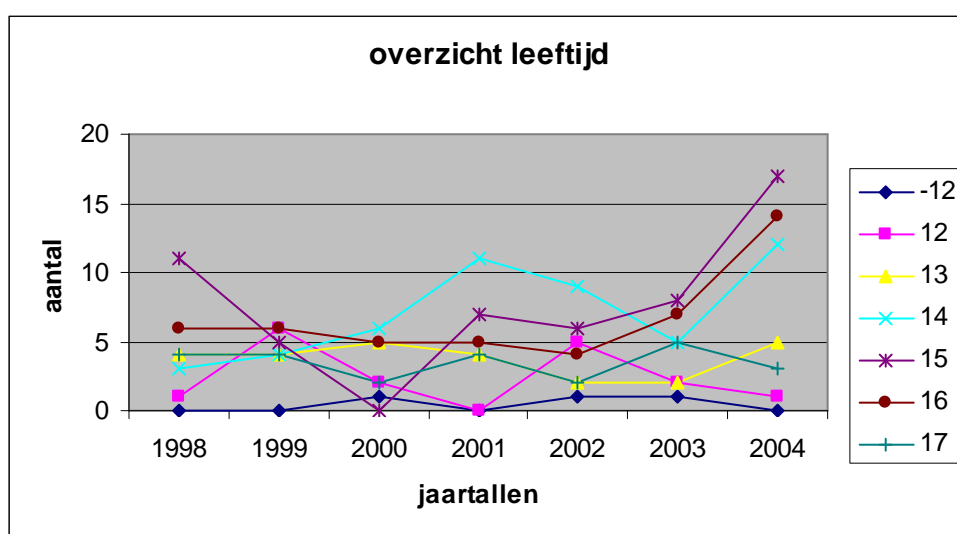
De meeste jongeren die in 2004 een aanvraag deden zijn 15 jaar (17 dossiers) op het ogenblik van de feiten. 14 jongeren zijn 16 jaar, 12 hebben de leeftijd van 14 jaar bereikt. Vijf jongeren waren 13 jaar en ééntje slechts 12 jaar oud. Drie jongeren zijn 17 jaar.

Zoals andere jaren is de grootste groep te vinden in de leeftijdsklasse van 14 à 15 jarigen.

In 2004 betekent dat 35 jongeren die nog geen vakantiewerk kunnen verrichten (jonger dan 16 jaar) een dossier hebben ingediend, ten opzichte van 17 die in principe een job zouden kunnen uitoefenen.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	totaal
-12	0	0	1	0	1	1	0	3
12	1	6	2	0	5	2	1	17
13	4	4	5	4	2	2	5	26
14	3	4	6	11	9	5	12	50
15	11	5	0	7	6	8	17	54
16	6	6	5	5	4	7	14	47
17	4	4	2	4	2	5	3	24
18	1	0	1	1	1	0	0	4
totaal	30	29	22	32	30	30	52	225

tabel: leeftijd op het ogenblik van de feiten

Ø de feiten

In 2004 zien we door de toename van de dossiers vanuit BAS! dat voornamelijk jongeren die diefstal hebben gepleegd een beroep doen op het vereffeningsfonds (31 jongeren). Het aantal jongeren dat vandalisme pleegde, blijft ongeveer even groot (18 jongeren).

Eén geweldsfeit betreft een handtasdiefstal met geweld, de tweede gaat over verbaal geweld ten aanzien van een chauffeur van De Lijn.

Het 'andere' feit handelt over een joyriding met verkeersongeval als resultaat en dus schade aan het voertuig.

dossiers van het jaar:	Aantal aanvragen	VANDALISME	DIEFSTAL	GEWELD tegen personen	ANDERE (o.a. afpersing)
1997	3	0	2	0	1
1998	30	11	10	5	4
1999	29	11	13	2	3
2000	22	5	16	1	0
2001	32	14	16	1	1
2002	30	14	13	1	2
2003	30	14	12	4	0
2004	52	18	31	2	1
totaal	228	87	113	16	12
	100%	38%	50%	7%	5%

Globaal genomen, stellen we vast dat de jongeren die bij het provinciaal vereffeningfonds aankloppen voor 50% te maken hebben met feiten van diefstal. Op de tweede plaats komen feiten van vandalisme voor (38%).

Ø de motieven

Jongeren doen een beroep op het vereffeningfonds omdat ze de schade zelf willen vergoeden, maar gezien de jonge leeftijd niet de financiële mogelijkheden hebben. Toch kunnen we binnen dit financieel gegeven drie soorten motieven onderscheiden: 1. pedagogisch, 2. financieel/pedagogisch en 3. justitieel/pedagogisch. Het spreekt vanzelf dat deze invuloefening eerder richtinggevend is dan het resultaat van een grondige bevraging.

1. Louter pedagogische motieven zijn deze waarbij de jongere zelf zijn eigen verantwoordelijkheid wenst op te nemen of soms ook al eens door de ouders sterk wordt gestimuleerd tot eigen inzet. Het wordt meestal verwoord als het "*iets goedmaken*" of "*bewijzen dat ze iets kunnen*" ten aanzien van ouders (meestal staan die op de eerste plaats) en pas in tweede orde ten aanzien van het slachtoffer en de omgeving. Het gaat over jongeren die erop staan om de schade zelf te vereffenen (maar meestal zakgeld ontberen of geen vakantiewerk vinden) ook al is een familielid bereid om de kosten te betalen.

In 23 dossiers blijkt deze reden de bovenhand te hebben.

Uit het persoonlijke geschreven briefje van een 14-jarige jongen blijkt bovenstaande ook duidelijk:

"(...) Ik heb gekozen om zelf de schade te vergoeden via het vereffeningfonds. Ik wil niet dat mijn ouders het betalen wat ik heb gedaan. Ik heb het probleem gemaakt en wil het ook oplossen door zelf ergens te gaan werken."

Naast het opnemen van de eigen verantwoordelijkheid, wordt het werken voor het fonds ook aangenomen omdat het een oplossing biedt voor een precaire financiële situatie van de familie. De beide ouders of één ouder verkeren in een zwakke financiële situatie en hebben het zo al moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen (werkloos, OCMW, mutualiteit, weduwe). Het fonds biedt een oplossing voor deze financiële moeilijkheden.

In 23 dossiers vinden we het pedagogisch/financieel motief terug.

In 2004 zijn 6 dossiers ingediend omwille van juridisch/pedagogische overwegingen, namelijk het gunstig stemmen van de rechter of de parketmagistraat.

Een vergelijking met de voorgaande jaren bevestigt de tendens dat jongeren ervoor opteren om de gemaakte fout zelf te kunnen herstellen (57%). Slechts een kleine 10% doet dit in hoofdzaak om min of meer opportunistische redenen, om een gunstige beslissing uit te lokken.

dossiers van het jaar:	Aantal aanvragen	pedagogisch	financieel/ pedagogisch	justitieel/ pedagogisch	andere of onbekend
1997	3	0	3	0	0
1998	30	16	3	9	2
1999	29	21	6	2	0
2000	22	16	6	0	0
2001	32	15	14	3	0
2002	30	21	9	0	0
2003	30	17	10	2	1
2004	52	23	23	6	0
totaal	228 100%	129 57%	74 32%	22 10%	3 1%

Uitbreiding van de doelgroep van het fonds

Ø *Minderjarigen ook na vonnis bij de jeugdrechtbank*

Begin 2001 stelde het comité aan de begeleidingsgroep voor om ook jongeren een kans te geven de schade te vereffenen indien ze dat zelf willen, ook al is hun zaak al vastgelegd in een vonnis.

Argumenten hiervoor zijn:

- 4 *door de mazen van het net*: dossier had misschien moeten aangeboden worden voor bemiddeling, maar om één of andere reden is dit niet gebeurd en dus moet een kans geboden worden aan de jongere om zijn verantwoordelijkheid op te nemen om de schade te kunnen terugbetalen aan het slachtoffer;
- 4 *vraag aanwezig*: reeds meerdere malen is de vraag gesteld door o.a. de sociale dienst bij de jeugdrechtbank en door instellingen of jongeren een aanvraag mogen doen bij het fonds wanneer ze al veroordeeld zijn voor het betalen van een schadevergoeding;
- 4 *nieuw experiment*: Er is een nieuw experiment dat bemiddeling in groep voorziet op jeugdrechtbankniveau, met name de Family Goup Conference. Ook deze jongeren zouden indien ze dat wensen, moeten kunnen gebruik maken van het vereffeningsfonds.

MAAR dezelfde principes als voor alle bemiddelingsdossiers moeten hier ook gelden:

- ! vrijwilligheid;
- ! erkennen van het ouderschap en het schadeaandeel;
- ! procedure via de bemiddelingsdiensten en na een bemiddelingscontact tussen dader en slachtoffer in verband met de geleden schade en de wijze waarop deze zal worden vereffend.

Voor de dossiers die aan het comité worden voorgelegd, stellen we het volgende vast:

	Parket	JRB voor vonnis	Na vonnis	jongere/instelling	TOTAAL
2001	26	6	0	0	32
2002	18	10	1	1	30
2003	21	7	0	2	30
2004	25	25	1	1	52
Totaal	90	48	2	4	144

In 2004 blijken er meer dossiers ingediend die zich bevinden op het niveau van de jeugdrechtbank. Dit is voornamelijk het gevolg van de toename van de dossiers van de bemiddelingsdienst BAS!

In 1 dossier werd er geen klacht ingediend en ging het initiatief uit van de instelling en de jongeren zelf die aanstuurden op een bemiddeling en vereffening. Vermits er bemiddeld wordt, de jongere de feiten erkent en het slachtoffer akkoord gaat en meewerkt in de bemiddeling, wordt aan de criteria voldaan.

Wat de 25 dossiers op jeugdrechtbank niveau voor vonnis betreft, stellen we het volgende vast:

- 1 dossier kadert het binnen het BASTA-project (Brussel)¹
- 7 dossiers wordt gebruik gemaakt van het experiment Hergo (herstelgericht groepsoverleg).²
- 17 dossiers zijn hangende bij de jeugdrechter die wacht met het nemen van een vonnis na het resultaat van de bemiddeling.

Het blijft de betrachting de bemiddeling te starten voor er een vonnis is geveld. In die zin is het positief dat er slechts een dossier na vonnis werd voorgelegd.

Toch moet de mogelijkheid om ook na vonnis een aanvraag te doen, blijven bestaan. Sommige dossiers komen bijvoorbeeld niet in aanmerking omdat de jongere de feiten aanvankelijk ontkent. Na het vonnis kan het zijn dat hij wel erkent en dat hij bereid is om de schade te vereffenen.

Ø *Politieverordening en administratieve geldboete*

Het nieuwe artikel 119 bis en lid 7 van artikel 135 §2 van de Nieuwe Gemeentewet (NGW), ingevoerd door de wet van 13 mei 1999 betreffende de invoering van gemeentelijke administratieve sancties³, geeft de gemeenten meer armslag voor het voeren van een daadwerkelijk gemeentelijk handhavingsbeleid door:

- hen de mogelijkheid te bieden in de plaats van strafsancities ('politiestrafpen') administratieve sancties te voorzien, en op die manier een einde te maken aan een feitelijke straffeloosheid van overtredingen van gemeentelijke politieverordeningen;
- hen alle dimensies van het lokaal veiligheidsbeleid in handen te geven (naast preventie ook het sanctioneren)

Bepaalde vormen van openbare overlast worden gedecriminaliseerd of kunnen voortaan ook via gemeentelijke politieverordening worden gesanctioneerd:

- omwille van de afschaffing van Titel X van Boek II van het Strafwetboek (vb. geluidsoverlast) en van de besluitwet van 25 december 1945 houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op de openbare weg, zullen deze overtredingen enkel kunnen gesanctioneerd worden indien een sanctie (politiestraf of gem adm straf) in de politieverordening wordt opgenomen.⁴
- bepaalde feiten van vernieling, neerhaling, verminking of beschadiging van grafzerken, grafstenen, gedenktekens, e.a. (art. 526 SW), kwaadwillig omhakken, beschadigen of ontschorsen van bomen (art. 537 SW) en vernielen van afsluitingen, verplaatsen of verwijderen van grenspalen of hoekbomen (art. 545 SW) kunnen in de politieverordening worden opgenomen en bestraft met een administratieve geldboete, naast strafrechtelijke vervolging. De procureur krijgt hierin het eerste woord.

¹ Het Basta-project kadert binnen een voorlopige maatregel van de jeugdrechter. Het is een trajectbegeleiding als alternatief voor een plaatsing en bestaat uit werkprestaties (120u) en herstelbemiddeling.

² Voor meer informatie over het hergo-project, zie BAL, jaarverslag 2003, p. 38 ev.

³ Recente wetswijzigingen door de wet van 7 mei 2004 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en de nieuwe gemeentewet (BS 25.06.2004), van 7 mei 2004 tot wijziging van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, de wet van 29 juli 1934 waarbij private milities verboden worden en de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective (BS 03.06.2004) en de wet van 17 juni 2004 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet (BS 23.07.2004).

⁴ Datum van afschaffing is bepaald op 1 april 2005, zie 17 maart 2005, koninklijk besluit tot vaststelling van de inwerkingtreding van de wet van 17 juni 2004 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, BS 24.03.2005

- bepaalde misdrijven zoals dreiging met een aanslag op personen of eigendommen (art. 327 SW), formulering van verkeerde aanwijzingen betreffende het bestaan van een gevaar voor een dergelijke aanslag (art. 328 SW), dreiging met gebaren of zinnebeelden van een dergelijke aanslag (art. 329 SW), dreiging onder een bevel of onder een voorwaarde met een dergelijke aanslag (art. 330 SW), opzettelijke slagen en verwondingen (art. 398 SW), beledigingen ten aanzien van een persoon (art. 448 SW), diefstal (art. 461 en 463 SW) kunnen in de politieverordening worden opgenomen en bestraft met een administratieve geldboete, naast een strafrechtelijke vervolging. De procureur krijgt hierin het eerste woord.

Nieuw sinds begin juli 2004 is dat ook minderjarigen vanaf 16 jaar gestraft kunnen worden met een administratieve geldboete voor een overtreding op de politieverordening (art. 119 bis) en vanaf 14 jaar m.b.t. inbreuken op de voetbalwetgeving.⁵

In het geval van een minderjarige moet de ambtenaar hiervan kennis geven aan de stafhouder van de orde van advocaten die ervoor moet zorgen dat betrokkene kan bijgestaan worden door een advocaat (binnen de 2 werkdagen).

De gemeenteraad moet voorzien in een bemiddelingsprocedure bij minderjarigen vanaf 16 jaar. De bemiddeling heeft tot doel de dader van de inbreuk de mogelijkheid te bieden de schade die hij heeft aangebracht te vergoeden of te herstellen.⁶ In feite gaat het hier om een schaderegeling.

Hoe dit moet en wie de bemiddelaar zal zijn, is een groot vraagteken. De meeste gemeenten beschikken niet over een bemiddelaar. Bij de zoektocht naar het stimuleren van buurt- en burenbemiddeling is gebleken dat dergelijke vaardigheden amper aanwezig zijn op gemeentelijk niveau.

In de provincie zijn twee bemiddelingsdiensten actief op het vlak van minderjarigen die een strafrechtelijk feit hebben gepleegd, namelijk Bemiddelingsdienst Arrondissement Leuven (BAL) en Bemiddelingsdienst Arrondissement Brussel (BAS!). Hier is in ieder geval expertise te vinden.

Het zou in die zin mogelijk zijn dat de bemiddelingsdiensten een dossier aanbieden aan het comité vereffeningsfonds in verband met een schaderegeling van een minderjarige in het kader van de gemeentelijke administratieve sancties. Indien aan alle criteria wordt voldaan (zie bijlage), kan het comité vereffeningsfonds hier eveneens in tussenkomen.

Interprovinciaal overleg

Zoals gevraagd organiseert de Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg (OSBJ) een overlegvergadering voor de vertegenwoordigers van de comités van de provincies Antwerpen, Limburg, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

⁵ Invoering van art. 37 bis op de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming bij wet van 7 mei 2004, tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en de nieuwe gemeentewet (BS 25.06.2004). Hoger beroep door de jongere kan ingesteld worden bij de jeugdrechtbank.

⁶ art. 119 ter NGW, ingevoegd via de Wet van 17 juni 2004 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, BS 23.07.2004.

Doelstelling is te zorgen voor een meer gestructureerd communicatiekanaal tussen de verschillende provinciale fondsen zodat tegemoet wordt gekomen aan de vraag naar meer rechtsgelijkheid voor de jongeren over de provinciegrenzen heen.

Daarnaast biedt dit overleg de kans op een ruimer draagvlak door ondermeer de inbreng van andere financiële middelen te zoeken (provincie of overkoepelende structuur op het Vlaamse of op Federale niveau).

De volgende onderwerpen komen aan bod:

1. Afstemming van de fondsen op elkaar
2. Structuur van het fonds
3. Financiering van het fonds
4. Bevoegdheid van een eventueel overlegorgaan

De vergaderingen vonden plaats op 22 maart 2004 en op 2 december 2004.

Ter ondersteuning en om praktische informatie te verstrekken over de werking, de start en financiële middelen, werd een vergadering bijgewoond in de provincie Oost-Vlaanderen op 27 oktober 2004. Hoofddoel van dit overleg is het provinciebestuur een beter beeld te laten krijgen van wat een vereffeningsfonds concreet betekent voor de betrokken jongeren (waar het toch om gaat) en slachtoffers enerzijds en naar inzet van middelen en personeel anderzijds. De provincie heeft groen licht gegeven om de nodige voorbereidingen te treffen voor het opstarten van een provinciaal vereffeningsfonds!

Een persoonlijke reflectie

Als studente sociale agogiek van de Universiteit Gent liep ik gedurende twee maanden stage op de Bemiddelingsdienst Arrondissement Leuven (Bal). Hierbij had ik het geluk dat ik in het kader van mijn stage ook twee bijeenkomsten van het Provinciaal Vereffeningfonds mocht bijwonen. Het Provinciaal Vereffeningfonds komt vóór iedere vakantie samen om alle verschillende aanvragen van jongeren die voor een herstelbemiddeling bij Bal of Bas! zitten, te bekijken. Uiteraard zijn mijn ervaringen beperkt gezien het slechts om twee vergaderingen ging. Toch vielen mij een aantal zaken op.

Ten eerste wordt elk dossier afzonderlijk bekeken. Ieder dossier is anders en iedere bemiddeling is anders en dat wordt ook binnen het Provinciaal Vereffeningfonds zo opgevat. Dit heeft dan ook als gevolg dat voor dezelfde feiten de ene jongere wel en de andere jongere niet aanvaard kan worden. Dit alles betekent echter niet dat er sprake zou zijn van totale willekeur. Er spelen wel degelijk een aantal criteria mee die de beslissing helpen bepalen. Hierbij wordt volgens mij vooral veel belang gehecht aan de motivatie van de jongere. Komt deze vraag echt van de jongere zelf uit? Is deze jongere bereid een engagement op te nemen? Vertrekt zijn/haar aanvraag vanuit de wil zelf het slachtoffer te kunnen vergoeden?

Het Provinciaal Vereffeningfonds biedt naar mijn aanvoelen heel wat meerwaarden aan het bemiddelingsproces. Vanuit de Leuvense praktijk blijkt immers dat slechts een minderheid van de minderjarigen beroep doet op het Vereffeningfonds. Dit toont aan dat blijkbaar heel wat ouders toch eerst op zoek gaan naar manieren om zelf de schade terug te betalen (via zakgeld, vakantiejob, familiale verzekering,...). Naar mijn mening wordt het Provinciaal Vereffeningfonds door de partijen dan ook niet gepercipieerd als een gemakkelijheidoplossing. Voor de meeste mensen die beroep doen op het Vereffeningfonds biedt het echt wel een laatste mogelijkheid om alsnog het slachtoffer te kunnen vergoeden – een aspect waarvan we weten dat het veelal cruciaal is voor het slachtoffer om zich erkend te voelen en bijgevolg bepalend is voor het slagen van de bemiddeling. Binnen het Vereffeningfonds speelt daarom soms 'insolvabiliteit van de ouders' mee bij het al dan niet toekennen van de aanvraag. Ik ben ervan overtuigd dat dit in sommige dossiers een zinvolle bepalende factor vormt. Toch denk ik dat het niet de bedoeling kan zijn dat jongeren uit meer gunstige sociaal-economische gezinssituaties het slachtoffer worden van een dergelijke overweging. Wanneer jongeren gemotiveerd zijn om zelf te werken om de schade terug te betalen aan het slachtoffer, zouden ze in staat moeten zijn om voor het Provinciaal Vereffeningfonds te kunnen werken. Ook al beschikken ouders misschien over de middelen om de schade zelf te vergoeden. Indien de aanvraag van deze jongeren geweigerd wordt, zullen de ouders – vanuit hun bekommernis naar het slachtoffer – misschien toch zelf de schade betalen. Dit zou dan zowel voor de dader als voor het slachtoffer veel minder betekenis hebben.

Het evenwicht dat in de bemiddelingspraktijk nagestreefd wordt tussen daders en slachtoffers, laat zich ook voelen in het Vereffeningfonds. Enerzijds heeft men bij het bespreken van de aanvragen aandacht voor de dader. Positief hierbij is dat men rekening houdt met de leeftijd van de jongere en of het aantal te presteren werkuren wel verantwoordbaar en haalbaar is voor de jongere. Het Vereffeningfonds mag immers niet het effect hebben dat jongeren die de "pech hebben" insolvabele ouders te hebben, volledig moeten opdraaien voor de schade die ze veroorzaakt hebben door veel te veel uren te presteren. Uit de praktijk leert men immers dat jongeren die uit een laag sociaal-economische milieu komen, geneigd zijn zeer veel

engagementen op te nemen, méér soms dan van een jongere kan en mag verwacht worden. Dit moet dan ook door het Vereffeningfonds worden bewaakt. Langs de andere kant verliest men ook het slachtoffer niet uit het oog. Zo gebeurt het dat een aanvraag goedgekeurd wordt omdat anders het slachtoffer veel te lang op de schadevergoeding zou moeten wachten. In sommige gevallen hebben de slachtoffers immers nood aan het geld. Bemiddeling is een aanbod naar daders en slachtoffers waarbij gelijkwaardige aandacht moet gaan naar beide partijen. Ik sta er dan ook volledig achter dat deze lijn wordt doorgetrokken binnen het Vereffeningfonds.

Hiermee samenhangend denk ik dat het belangrijk is om bij iedere bijeenkomst zoveel mogelijk vertegenwoordigers vanuit verschillende hoeken aanwezig te laten zijn. Ik denk hierbij aan advocatuur, slachtofferhulp en sociale dienst. Uiteraard laten de drukke agenda's van de verschillende partners niet altijd toe om de bijeenkomsten bij te wonen. Toch meen ik dat deze aanwezigheid zoveel mogelijk dient te worden nagestreefd. Net opdat ieders belangen in rekening zouden worden gebracht.

Tot slot wil ik nog meedelen dat ik het Vereffeningfonds een goed initiatief vind. Ik ben er immers van overtuigd dat hierdoor ook de relatie tussen ouders en kinderen kan worden versterkt. Het Vereffeningfonds kan er immers toe bijdragen dat de jongeren niet enkel ten opzichte van het slachtoffer, maar ook ten aanzien van hun ouders hun verantwoordelijkheid kunnen opnemen. Immers door vrijwilligerswerk te doen, laten de jongeren hun ouders niet opdraaien voor wat zij verkeerd gedaan hebben, maar werken ze zelf om het nodige geld bijeen te sparen. Tegelijk moet er heel wat gebeuren vooraleer men een aanvraag kan doen, bijvoorbeeld een motivatiebrief schrijven, een werkplaats zoeken, toestemming vragen, ... De ouders kunnen de jongeren hierin helpen door hen te ondersteunen en te motiveren. Een algemene bedenking die ik mij met betrekking tot dit laatste maak, is dat het Vereffeningfonds heel wat motivatie en engagement veronderstelt van de jongeren. Ik denk dan ook dat het voor bemiddelaars belangrijk is de nodige steun te geven aan de jongeren om dit proces tot een goed einde te brengen. Sommige jongeren zullen ouders of andere steunfiguren hebben die hen begeleiden in het vinden van een werkplaats en in het schrijven van een brief. Voor jongeren die minder steun vanuit hun omgeving ervaren, is het naar mijn mening belangrijk dat zij voldoende worden ondersteund door de bemiddelaar om op die manier ook hun aanvraag en hun uiteindelijk vrijwilligerswerk tot een goed einde te brengen.

Lieve Bradt
Studente agogiek UGent
stagiaire BAL

Financieel verslag

Ø *Inkomsten zichtrekening*

	<u>2002</u>	<u>2003</u>	<u>2004</u>
Provincie Vlaams-Brabant + V.G.C.	7.500	0	0
Overschrijving van Spaarboekje	1.160	0	5.100
Intresten		0	0
Inschrijvingen seminarie	1.267	168,00	0
Verkoop eindrapporten		518,05	0
TOTAAL	9.927,00	686,05	5.100

Ø *Uitgaven zichtrekening*

	<u>2002</u>	<u>2003</u>	<u>2004</u>
Overschrijving naar spaarboekje	0,00	0,00	0,00
Onkosten bankrekening	11,76	6,74	18,22
Betalingen dossiers	4.655,55	4.277,21	7.466,45
Huur safe	36,30	36,30	36,30
organisatie seminarie 2002	1.636,93	746,18	0,00
Documentatie en administratie	0	25,00	0,00
TOTAAL	6.340,45	5091,43	7.520,97
Nog te betalen lopende dossiers	0	3.318,67	9199,88

Ø Overzicht zichtrekening

	<u>2002</u>	<u>2003</u>	<u>2004</u>
Saldo vorig jaar	3.541,23	7.127,78	2.722,40
IN	9.927,00	686,05	5100,00
UIT	6.340,45	5.091,43	7.520,97
SALDO	7.127,78	2.722,40	301,43

Ø Overzicht spaarrekening

	<u>2002</u>	<u>2003</u>	<u>2004</u>
SALDO vorig jaar	6.328,10	5.316,49	5.432,86
IN (storting zichtrekening)	0,00	0,00	0,00
INTREST	148,39	116,37	72,29
UIT (overschrijving naar zichtrekening)	1.160,00	0,00	5.100,00
TOTAAL	5.316,49	5.432,86	405,15

In het totaal beschikt het fonds op 31 december 2004 nog over een tegoed van 706,58 euro. Er moet echter rekening mee gehouden worden dat er nog dossiers dienen uitbetaald te worden voor een bedrag van 9199,88 euro. In principe is er dus een negatief saldo van 8.493,30 euro. De subsidie van de provincie en de V.G.C. die betrekking heeft op 2004 en die 1.250 euro bedraagt, dient nog gestort te worden in januari 2005.

Het fonds wordt gespijsd door de provincie en de V.G.C. De V.G.C. draagt overeenkomstig de afspraken met de provincie 10 % bij en dit om de Brusselse jongeren de kans te geven om een beroep te doen op het fonds. Tot 2003 beschikte het fonds steeds over voldoende middelen, met als gevolg dat deze subsidie in 2003 niet werd aangevraagd. Hierdoor en eveneens door de opgelegde besparingen van de provincie, werd het budget voor het fonds verminderd tot 1.250 euro in 2004. Gezien het stijgend aantal dossiers en het stijgend gemiddeld bedrag per dossier, zal aan de subsidiërende instanties een verhoogde toelage worden gevraagd in 2005.

Het beheer van het fonds gebeurt volledig autonoom door het Provinciaal vereffeningsfonds. Drie personen zijn gemachtigd om een financiële verrichting te ondertekenen. Om een betaling te verrichten zijn steeds twee handtekeningen vereist. Op die manier wordt een controle ingebouwd.

Voordeel van deze betalingswijze is dat een soepele en snelle uitbetaling mogelijk is. De betaling van de bedragen aan het slachtoffer dient soms zeer vlug te geschieden omwille van afspraken tussen de betrokkenen. Meestal worden de bedragen

overgeschreven op het rekeningnummer van het slachtoffer. In sommige dossiers wordt afgesproken dat de jongere persoonlijk aan het slachtoffer een cheque overhandigt ter waarde van het overeengekomen bedrag.

Het beheer gebeurt onder streng toezicht van de dienst Financiën van de provincie. Jaarlijks worden de nodige rechtvaardigingsstukken in verband met het beheer van het fonds door het secretariaat voorgelegd bij de provincieontvanger zodat ook de provincie toezicht uitoefent op het beheer van het fonds.

Bijlage: CRITERIA BIJ DE TOEKENNING VAN DE BIJDRAGE

1. dader

- minderjarig op het ogenblik van het als misdrijf omschreven feit
- vrijwillige keuze tot deelname en gemotiveerd
- erkent de feiten gepleegd te hebben
- erkent het aandeel in de schade
- akkoord met het vastgestelde schadebedrag

2. slachtoffer

- bereid tot medewerking aan bemiddeling en het vereffeningsproces
- akkoord met het vastgestelde schadebedrag

3. schadebedrag

- schadebedrag is duidelijk: dader als slachtoffer komen hierover tot een akkoord
- bemiddelaar waakt over de grootte van het schadebedrag (zo mogelijk via facturen en betalingsbewijzen bepalen, niet enkel via een bestek)
- schade die in aanmerking komt voor tussenkomst van een verzekeringsmaatschappij, wordt niet vergoed via het fonds, behoudens het bedrag van de franchise.

4. termijnen:

- er worden billijkheidstermijnen ingevoerd die als richtlijn worden gehanteerd. Indien de duur van de prestaties deze billijkheidstermijn overschrijdt, moet het goed gemotiveerd worden.
- maximale duur van de prestatie is gekoppeld aan de leeftijd. Deze kunnen niet overschreden worden.

Leeftijdsgroep	Billijkheidstermijnen	Maxima (reeds vastgelegd)
12-jarigen	½ week of 19 uren	1 week of 38 uren
13-jarigen	1 week of 38 uren	2 weken of 76 uren
14-jarigen	2 weken of 76 uren	4 weken of 152 uren
15-jarigen	3 weken of 114 uren	6 weken of 228 uren
16-jarigen	4 weken of 152 uren	8,5 weken of 319 uren
17-jarigen	5 weken of 190 uren	8,5 weken of 319 uren
18-jarigen	5 weken of 190 uren	8,5 weken of 319 uren

5. bedrag:

De Begeleidingsgroep Vlaams-Brabant legt het uurloon vast op 5 € vanaf 1 januari 2002. Het bedrag wordt aangepast aan de index. Vanaf april 2004 is de indexaanpassing gebeurd en wordt het bedrag van 5,30 euro per uur uitgekeerd. Vanaf januari 2005 wordt een bedrag van 5,40 euro uitgekeerd.

6. Procedure:

- aanvraag via de bemiddelingsdienst
- overzicht dossier opgesteld door de bemiddelaar met info over: feiten, motivatie aanvrager, vraag van het slachtoffer, standpunt ouders, betrokkenheid parket en/of jeugdrechtbank, info tussenkomst verzekering, standpunt bemiddelaar en persoonlijk gemotiveerde brief van de aanvrager.
- Beslissing op het comité vereffeningsfonds door de stemgerechtigde leden. Minimum 3 stemgerechtigde leden moeten aanwezig zijn.
- De gepresteerde uren worden vergoed op basis van een evaluatienota, ook al is de volledige termijn niet volbracht.

1 januari 2005